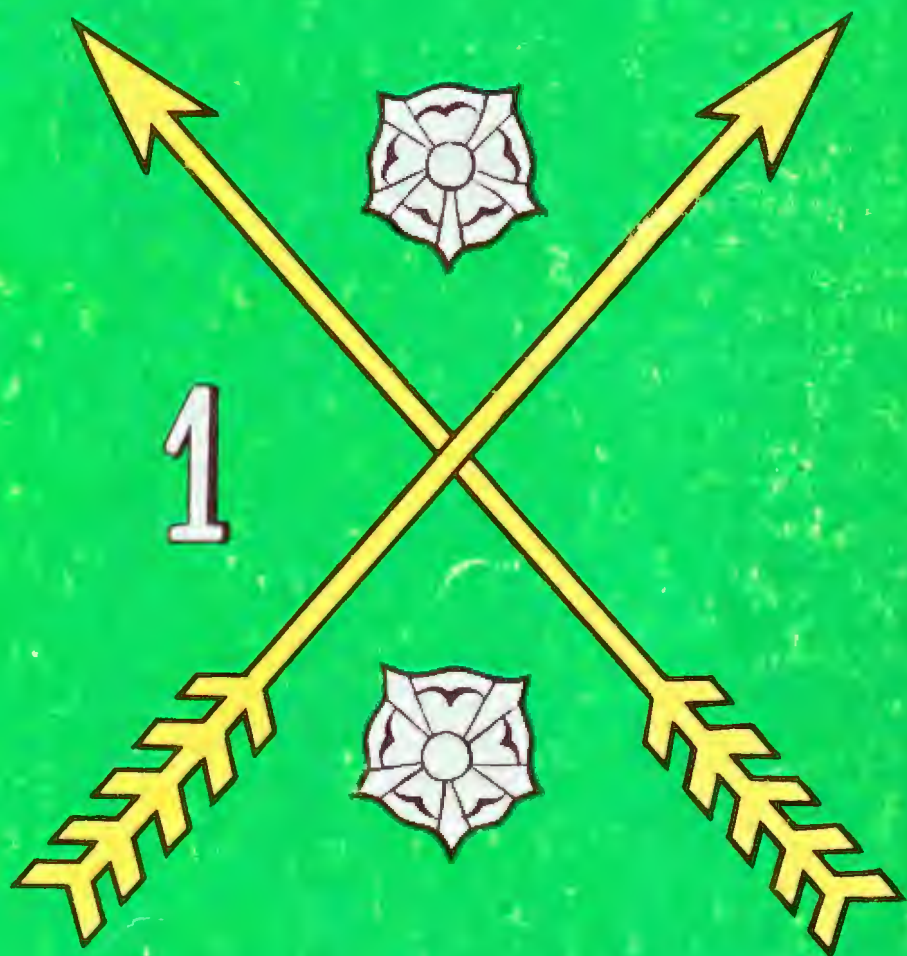

ETÄPYÖRÄ

ETUPYÖRÄ

Päätoimittaja maj Ilkka Halonen

Toimitussihteeri kapt P Tikkanen

Taloudenhoitaja rva Anneli Juujärvi

Kansi taiteilija Lasse Talosela

puh Sodankylä varuskunta/3

Pankki KOP

POLKUPYÖRÄPATALJOONA 1

JÄÄKÄRIPATALJOONA 1

POHJANMAAN JÄÄKÄRIPATALJOONA

LAPIN JÄÄKÄRIPATALJOONA

Sen johdosta, että syyskuun alkupuolella luovutan Lapin Jääkäripataljoonan komentajan tehtävät seuraajalleni, everstiluutnantti Maunulalle, haluan lausua kaikille tämän lehden lukijoille parhaat kiitokset siitä tuesta, mitä olen saanut toimiessani erilaisissa luottamustehtävissä Etupyörän ja JP 1 — LapJP:n Killan piirissä. Tämä tuki on myös suuresti helpottanut varsinaisen virkani-hoitamista.

Tähän lähes neljän vuoden pituiseen palveluskauteen Lapin Jääkäripataljoonassa sisältyy eräitä sotilasurani kohokohtia, jotka tulevat aina säilymään mielessäni ja muistuttamaan minua siitä, mitä jääkärihenki parhaimmillaan merkitsee.

Tämä kausi on ollut henkilökunnalle työntäyteinen. Se on merkinnyt kantahenkilökunnalle uuteen työaikajärjestelyyn siirtymistä, mutta se on merkinnyt myös kantahenkilökunnan koulutuksen sekä virkojen ja toimien täyttämisen kannalta olojen normalisoitumista. Pataljoonan koulutukseen ja elämään ovat vaikuttaneet myös koulutusohjelmien uusimiset. Konkreettisin tapahtuma lienee varuskunnan rakennustöiden saattaminen loppusuoran alkuun, joskin paljon jää vielä tulevien vuosien osalle. Erityisesti haluaisin muistuttaa pataljoonan 50-vuotisjuhlataapahtumista, mitkä selvästi osoittivat yli puolivuosisataisten perinteiden merkityksen pataljoonalle ja sen riveissä palvelleille.

Samalla kun kiitän kuluneista, työntäyteisistä ja mielenkiintoisista vuosista, haluan toivottaa sekä nykyisille että entisille jääkäreille menestystä arvokkaassa työssänne maanpuolustuksen hyväksi.

K. K. Kuism a n e n

Jääkäripataljoonan volmaa ei voi määritellä yksinkertaisesti sen sotilaiden ja so-tavarustuksen lukumäärien summana. Joukon todellisen voiman tulee olla paljon suurempi. Siihen kätkeytävän henkisen panoksen osuus on vaikeasti arvioitavissa. Monien taistelutehoo vaikuttavien tekijöiden joukosta mainittakoon tässä yhteydessä luottamus ja kurinalaisuus.

Kouluttajan ja koulutettavan välinen luottamus heijastuu joukon käyttäytymisessä olipa sitten kyseessä ryhmä tai pataljoona. Yksilöinä olemme kaikki lähtöisin eri oloista. Lapin Jääkäripataljoonakin koostuu pääasiassa eri puolilta pohjoista Suomea kotoisin olevista miehistä, jotka kukin ajattelevat, punnitsevat asioita omalla tavallaan ja ovat valmiita tarvittaessa arvostelemaan. Vain avoin ja rehti molemminpuolinen suhtautuminen esimiesten ja alaisten välillä kasvattaa luottamukseen, joka kestää tiukankin paikan tullen.

Joukon käyttäytyminen paraatikentällä ei yksin riitä mittapuuksi sen kurinalaisuutta arvioitaessa. Oikea kurikäsittöen ymmärtäminen näkyy jokaisen yksityisen sotilaan, esimiehen ja alaisen käytöksessä palveluksessa ja erityisesti vapaa-aikana. Kestävä perusta tehokkaalle toiminnalle on luotu vasta silloin, kun kaikki yksityiskohdat annetuista käskyistä ja määräyksistä toteutetaan viimeistä piirtoa myöten. Hyvä joukko-osastohenki perustuu suurelta osin vapaaehtoiseen kurinalaisuuteen. Joukon maine saa värinsä sen yksityisten jäsenten käyttäytymisen perusteella.

Uskon, että jokainen pataljoonassamme palveleva ja palvelut ymmärtää luottamuksen ja kurin merkityksen sotilasyhteisössä. Niiden vallitessa on ollut hyvä toimia.

Siirtyessäni Lapin Jääkäripataljoonasta toisiin tehtäviin toivotan Etupyörälle ja sen kaikille lukijoille parasta menestystä.

ILKKA HALONEN

JUMALAN RAKKAUS

joka Sinulla on menemään sille läheisellesi — äidillesi, entä isällesi. Entä se omaisesi, joka Sinua on pahiten loukannut, jota epäilet juuri tuon »porukkasii» petturiksi? — Kenties hänen oli pakko oman sydämensä totuuden tähden sanoa niin. Oletko mennyt itseesi — kysynyt, jos onkin näin?

Rakkaus ja totuus näes kuuluvat yhteen. Olenkohan minäkään koskaan sitä tajunnut. Jäisikö se Sinun sydämeesi, siellä polttelemaan. Jumalan rakkaus on totuutta. Eikö totuus ilman rakkautta ole murha? Entä rakkaus ilman totuutta?

Jumalan rakkaus on vielä siinäkin, että kompassi on oikeassa, se ihmis sydämeen luotu kompassi — omatunto. Sehän se sanoo sekä totuuden että rakkauden — ja, mikä merkittävintä, molemmat yhdessä. No. Mitä odotat, maanjäristystäkö? Se tuli. Jäi lehtien palstoille. Myrskyä. Sitä oli ympärilläsi. Suojauduit. Vetäydyit kuoreesi. Tultako? Sitähän Sinä toivoit levittäväsi. Lämmittävä, paha, hävittävä. Mutta — kun se tuli kärvensikin itseäsi. Syytit toisia. Olosuhteita. Omaa tai toisten »porukoita». Sisimpäsi ei sulanut.

Istu! jotoksella jängän reunassa tahi ison kelon juurella. Silloin suhisi hiljainen tuuli puissa. Siinä se oli! Enkelin siiven suhahdus. Nyt Sinäkin sen tunsit. Liikkuiko, järisikö, myrskysikö, paloiko tuli sisimmässäsi.

Jumalan rakkaus on totuus erämaissa — siellä kirkastuu myös arkielämän kysymykset, se on Hänen rikkauttaan. Jumalan rikkaus kuuluu Hänen rakkauteensa ja totuuteensa.

On sanottu, jonon tuskaa kärsineestä, että hän tahtois kaivaa lähteen, toisenkin janoavaisen juoda. »Joka on paljon anteeksisaanut, se paljon rakastaa», sanoo Jeesus. Eikö

tuo Sinun läheisesi, jota et suinkaan aikunut edes sanalla tahi kortilla lähestyä, kuulunut juuri tähän ryhmään? Hän oli antanut Sinulle paljon, sanomattoman paljon anteeksi, oli kohdellut Sinua juuri sekä rakkaudella että totuudella.

Harvoin, mutta kyllä toisinaan, Jumala lyö suoraan taivaastaan. Useimmiten se on juuri Sinun läheisesi. Kenties ohikulkija. Sinä kiroat. Minähän olin syytön. Tässäpä onkin Sinun, minun, koko maailman syyllisyys. Ja — Jumalan rakkaus. Kompassi, omatunto osoitti toisella oikein. Sinulla olikin lukemavirhe, kartta oli väärin käsissäsi, juoksit rastin ohi — tahi joku magneetti veti.

Erämaitten, karujen jänkien »taamottu», taikoma — hän ymmärtää. Erämaa kasvattaa. Läheisesi kasvatataa. Erämaassa, Lapin jängillä kasvaa vain sellaisia, joilla on oikea kompassilukema. Eli toisin. Alat väsyä koko kirjoitukseen. Kuuleppa vielä: Ole hetken hiljaa. Juuri nyt. Kuulet jotakin. Missä oletkin. Voithan sanoa: »Puhu, Herra, palvelijasi kuulee!»

Ole luja, ole mies. Sinulle annetaan voima. Voimaa. Jatkuvasti. Et ole yksin. Erämaitten kulkija, Galilean vuorimaan Kristus, Hän kulkee rinnallasi. Joka hetki. Seuraa Häntä. Se tie vie taisteluun — itseäsi vastaan, ei toisia. Siinä saat voiman, osoittaa jotoksella kaverillesi lähteen. Nuotiollasi yöpyy rakkauden ja totuuden Herra, joka on rikas. Se rikkaus on jänkäjäkäarin evankeliumi. Sinulla on anteeksiantamus Hänessä. Siksi — kulje tietäsi tunturiin! Siellä on teräskova maa; katsoppa vielä virsi 429:

Ja vaikk on teräskova maa
Ja Taivaan viha kauhistaa
Niin kuullaan siellä huutos...
On sulla Isän sydän.

Sanassa sanotaan aivan selvästi: Jumala on rakkaus. Kristus sanoo: Minä olen totuus. Todellinen rakkaus on totuutta. Siinä ei ole valhetta. Tätä me kyselemme. Väkivallan, ihmisten epäluulon alla. Jokainen meistä kysyy sitä. Kyselee toisten käyttäytymisestä.

Mutta: tämä koskee minua, kuten Sinuakin: me emme kysy sitä hiljentyneinä itseltämme omasta käyttäytymisestäämme. Me katselemme helposti omasta nurkastamme asioitamme. Siitä voi tulla silloin paljon parjattua »nurkkapatriotismia». Virsi 430, samoinkuin 429:kin selvittää hyvin asiaa, kun sen jaksaa lukea ajatuksella.

Minun rakkauteni rajoittuu »omaan poppooseen», mikä se sitten onkaan. Jos huomaan petturin tässä porukassa, on minun, jonkun toisen tahi porukan, tehtävä osoittaa, ettei kaveri ole ystävytemme arvoinen. Silloin jo »rakkaus» rakoilee...

Entäpä, kun on kysymys läheisistämme? »Joku odottaa kirjettäsi». Postikorttikin — sehän on vain sellainen tapa joskus jouluna ja pääsiäisenä. Jospa silloin heivaisi vähän postin ruuhkaa ja — vain nyt, juuri tämä luettuasi: paneppa se kortti,

ESIKUNTAKOMPPANIASSA HERÄTYS!

Vilkaisin kelloon. Silmien sulkeutuminen.

Naurettavaa, kello oli vasta kuusi. Tämä on vain pahaa unta. Ei tällaista voi tapahtua. Nukahdan, lakanan sisällä on niin lämmintä, niin lämmintä. . .

Ryskytystä. Sänkyäni keinuu. Se, se nakkaa lattiaan. Joku hullu nostelee sänkyäni ja pudottaa sen lattiaan.

— Mitä älytöntä, mitä te teette! Kello on vasta kuusi. Antakaa minun olla, haluan herätä tästä unesta. Ei, älkää! En halua herätä.

Kuolema, uusi elämä? Hetkittäinen pako jyskyttävää krapulaa. Pääni halkeaa. Ei jotain tapahtuu. Olen sotkeutunut omituisiin kangaskappaleisiin. Enemmän toisten kuin omin avuin huomaan silmänräpäyksessä muuttuneeni peilikuvan kaltaiseksi, kummalliseksi möykyksi ähisevää harmautta, sotkeutuneeni henkseleihin. Yritän tukkia saappaistani samanaikaisesti jalkojeni kanssa jonkinlaisia nenäliinan kaltaisia rättejä.

Onn'stuin! Hei sain jalkaani!?

Ontumalla, päätä varoen (missä oli tukkani? Kuka on vienyt parran?). Muutaman askeleen jälkeen huomaten jopa saappaitteni lähteneen liikkeelle kuljen jonnekin.

Vapisten haen savuketta. Yhä vapisevampana työnnän sen sytyttämättömänä rasiaan.

— Antakaa minun polttaa. Haluan savut. Haluan nukkua.

Ei mitään. Pitkään aikaan ei mitään. Ei savuja, ei iloa. Kuolema siis. . .

Oliko se sitä. Jonain päivänä ehkä huomasi heränneensä. Oli oppinut sytyttämään savukkeen oikealla hetkellä. Joskus olivat ensimmäiset kyynelleet kuivuneet. Joskus oppi erottamaan nenäliinan ja jalkarätit.

(Totta puhuakseni kävelin ensimmäisenä aamuna jalkarätti kainalossa aamupesulle)

Jonain päivänä oli huomannut kuoleman muuttuneen ikuisiksi elämäk-

si. Kaikki tämä oli tapahtunut joskus.

Eräänä aamuna sitten heräsi ja näki ikuisuudenkin rajat. Kuolemanpelko katosi hikihelmien mukana. Päänsärky oli muuttunut paoksi illuusioihin.

Ja illuusiotkin toteutuvat. . . ehkä. Naurahdus pitemmästä surusta.

Hevosennauru kengityssepältä. Ihminen tottuu niin helposti.

Hannu Lönnmark

ALOKKAAN ENSITUNNELMIA

»Voi perkele! Mitä pirua tuo alikessu oikein huutaa. Eihän tässä vielä olla armeijan leivissä; vasta tulossa.» sadatteli muuan pitkätukkainen »lyhyttukka» tuleva alokas. Kavoorit päylyivät toisiaan linja-autoasemalla hiljaisina ja pelokkaina, lukuunottamatta ylenjuonetta. Matka linja-autoasemalta kasarmille tuntui kiduttavan pitkältä, mutta perillä huomasi ajattelevansa, että nytkö jo ollaan perillä. PstK:n alakerrassa vastaanottajat karjahtelivat kuin leijonat, niin että sukat pyörähtelivät jalassa. Yksiköihin lähti lajittelun jälkeen vaivautuneen näköinen, aivan kuin jostain rikoksesta rangaitu porukka.

Saunaanlähdon yhteydessä rohkeimmat uskalsivat jo kiroilla ja ärhennellä »Voi saatanan haalarit» tai »Perkeleellikö nämä saappaat saa liikkeelle, kun pitää ottaa kaks' askelta ennenkuin saapas liikahtaa».

Seuraavana aamuna klo 05.30 herätyksen jälkeen se vasta oikea huppurointi alkoi. Kukaan ei tiennyt mitä tehdä ja miten. Pojat poukkoilivat avuttomina ympäriinsä. Vuodek:n oli vasta puolivalmis aamuteelle lähdon aikaan. Siinä sitä sunnailtiin ja sadatteltiin, että miten sitä sitten kun aikaa on vain 14 minuuttia 44:n sijasta.

No niin, noista ajoista on nyt vierähtänyt kuukauden verran ja hymyssä suin me alokkaat itsekin olemme ajatelleet tuota iltaa ja aamua. Kaikkein makeimmin nauroivat

tietenkin vanhat, joskin heidän käytöksensä oli iloinen yllätys, sillä siviilissä kerrottiin kaameita huhuja mitä kaikkea vanhat voivatkaan tehdä opettaessaan mopoja talon tavoille. Olemme kuitenkin saaneet todeta, et hehän joskus jopa auttavatkin! Esim. avuliaasti selittävät miten hauska ajanviette on tst-koulutus kinoksessa ja 40 asteen pakkasessa. Mutta ei meitä enää vähällä säikyettä, olemmehan jo kovia kokeneita, karastuneita ja kovapintaisia mopoja ja 7. 8. 71 jo jääkäreitä.

1.JK:n alokas Liikanen

KOKEMUKSIA ALOKASAJALTANI

Tulen varmasti koko elämäni muistamaan kesäkuun viidennentoista päivän, palvelukseenastumispäivän.

Radiosta kuului Beethoovenin kohotalosinfonia, joka tuntuikin jotenkin sopivalta apaattiseen mielentilaani. Ei tämä aamu muutenkaan niitä parhaimpiani ollut. Päässä jyskytti armoton kohmelo, muistona viimeisen siviili-iltani railakkaista läksiäisistä. Hiukseni, nuo hartaasti varjellut kurtini oli armottomasti kynitty parturissa muiden asiakkaiden virnuilla ja säälitellessä lapsiraukkaa, joka kesken kauniimman kesän joutuisi sääskien, susien ja alikersanttien rääkättäväksi.

Vielä viimeiet hellät, tunteelliset ja samalla tuskalliset jäähyväiset omalle rakkaalleni ja olin valmis astumaan junaan.

Suunnattomaksi helpotukseksi havaitsin, etten ollut ainoa jääkäriin-alku siinä junassa. Ainakin parikymmentä enemmän tai vieläkin enemmän liikuttunutta nuorukaista silmäili ohikiitäviä maisemia silmissään kuolemaantuomitun alistuva tuijotus. Jo tässä vaiheessa havaitsin viitteitä paljonpuhutusta asevelihengestä: Kaikki eväät, jos niistä enää oli tipakin jäljellä, tasattiin toverillisesti vähempiosaisten nautittavaksi.

Koko päivä, ja varsinkin ilta olikin kuin unissakävelyä. Automaatka Rovaniemeltä Sodankylään, pikainen silmäys kirkonkylän yöelämään, var-

tiössä seisova sotilas katalan näköinen pyssy kädessään, varusteiden luovutus, sauna ja vihdoin raskas, leivoton uni.

Ensimmäinen aamuni uljaan Lapin Jääkäripataljoonan alokkaana oli kaikkea muuta kuin mieltäylentävä: Valtava huuto, hirmuinen kiire ja ennennäkemätön sekasorto olivat pääasialliset havaintoni tästä mylläkästä, jota jotkut, tosin varsin leikkiläisesti, kutsuivat sotilailleiseksi järjestykseksi. Kaiken huippu, tiskiveden makuisen aamukahvin jälkeen, oli luutnantin puhuttelu, jolloin hän toivotti meidät tervetulleeksi uuteen kotitiimme. Mielestäni hieman vähempikin piruilu näin ensimmäisenä aamuna olisi ollut paikallaan, mutta mitäpä siitä. Nyt se sitten oli alkanut.

Onneksi pahin pelkoni oli kuitenkin aiheeton. Olin nimittäin kuullut LapJP:n koulutusohjelman noudatettavaan seuraavanlaisia uomia: »Maahan ylös, puuhun alas, kukas helskatin alokas vielä oksalla istuu». Ei, kaikki pelkoni oli tosiaan turhaa. Vain tavanomaista rääkkiä, jollaiseen olin jo tottunut oltuani puolitoista vuotta Sirkuksen eläintenkesyttäjän apulaisena.

Vihdoin, monien tuskaa ja hikeä vaatineiden alkuhankaluuksien jälkeen aloin pikkuhiljaa tottua kasarmiin ja sen ympäristöön. Palvelus, jota mieluummin kutsuisin raatamiseksi, luontui jo varsin mukavasti kamalännäköistä kaappia, huonosti sijaittua vuodetta, epäkäytännöllistä aseenkäsittelytaitoani ja pariakymmentä muutakin pikkuasiaa lukuunottamatta.

Varsinkin maastajuoksu toi lapsuuteni huolettomat leikit väkisin mieleeni. Ah, kuinka monta kertaa olin silloinkin juossut yhtä väsyneenä, raihnaisena ja rinta tuskahta pakahtuen naapurinsetää pakoon käytyäni yöllä omenavarkaissa.

Myös ensimmäiset amunnat olivat mielenkiintoinen elämys.

Onnistumiseni takeena voin todeta, ettei yhtään varvastani puutu, enkä liioin vahingossa ampunut ainoatakaan arvon esimiestä tai alokasta. Sain jopa yhden osuman tauluunkin. (Kuusi meni ohitse ja kolme naapurin tauluun) Arvon alikersantti tote-sikin tyytyväisenä, että hajoitusta oli

ainakin tarpeeksi. Liekö tuo sitten ollutkaan tunnustus, sillä seuraavana päivänä olin tiskissä.

Niin. Tiskaus, perunoiden kuoriminen, kenkien kiillottaminen, vuoteiden sijaaminen ja nappien ompeleminen liittyvät hyvin läheisesti sotilaiden ja varsinkin alokkaiden elämään.

Tämähän onkin miesten koulu.

Loppujen lopuksi ei tämä armeija niin kauhea paikka ole. Sanoohan vanha suomalainen sananlaskukin, että ensimmäinen päivä hirressäkin on kaikkein vaikein eli aikansa kuttakin, sanoi pässi kun päätä leikattiin. Sääsikirikasta kesää.

Alokas

Esko Tomperi

KrhK

NÄKYMIÄ ALOKASAJALTA

Siviiliaurinko laski 15. 6. 1971 klo 24.00 II/71 alokkaille Sodankylän varuskuntaa ympäröivän vaaramaisen taakse.

Herätys panssaritorjuntakomppaniassa! Tämä päivystäjän bassosointuinen ääni aukaisi varusmiesalokkaiden silmät näkemään ympärillään harmaata, toisilla utuisenharsomaista harmaata, suuren aamuauringon keikkeussa Lapin taivaalla. Aamupesu, pukeutuminen sarkaan ja saappaisiin, punkan laitto tiiliskiveksi, aamupala sävähdyttävän hienossa ruokalassa, tupa- ja aluepalvontaa modernissa kasarmissa, huuto neliriviin järjesty... ja saatiin ensimmäinen aamu alkamaan. Kaikki oli aivan outoa, paitsi syöminen, jossa myös tuli hiki.

Varusvarastolla jaettiin sotilaan välttämättömiä varusteita korvatulipista turkisliveihin. Alokas sai käyttää kaiken organisaatiokykynsä, jotta varusteet olisivat sopineet kaappiin. Toisilla kävi äiti tai vaimo mielessä, mutta kaappi järjesty tarkastuskuntoon apukouluttajan veljellisellä opastuksella. Vaatteet ja jalkineet olivat sopivat neljän numeron marginaalilla. Minkäänlaista aseetonta vastarintaa ei ollut havaittavissa, kun jaettiin harjoituskiväärit, päiväs-toin jokainen halusi mahdollisimman hyvän. Toisille kivääri antoi mitan

vyön keskuudesta, toisille huomautuksen loppaan asennosta. Sivuojen-nus, etuojenus, ojennus, ojennuksen ojennus, siitä huolimatta apukoulut-tajan mieleen tuli siviili ja maitokau-pan jono. Marssin täytyisi kulkea tahtiin, mutta minkä voi lättäjaloil-leen tai rytmitajuttomuudelleen. Ki-vääriotteissa ei kukaan voi olla täy-dellinen ei edes... .

Kasarminympärijuoksussa ja maas-tolenkillä punnittiin miesten kyyvit ja voimat — kyllä toisille kävelykin kelpasi.

Uusi liikuntamuoto oli polkupyö-rällä käynti PstK:n pyhällä puulla ja ensi kertaa siviilialueella. Iltaloma-vapailta ei ole vielä kukaan kaikki saa-neet käydä ja sen huomaa kaikista heidän liikkeistään ja toiminnostaan. Pinna on välillä kuin PP:ssä.

Tst-harjoituksissa tulevat miehen kyyvit ja taito parhaan taistelijana näkyviin. Tst-harjoitus vaatii hyvän fyysisen kunnan, joka kasvaa liikun-nan ansiosta. Taistelukunto rynnä-kössä on lyömätön, linnutkin muni-vat ympäristössä nahkamunia.

Saatiin pystykorvat ja monen pet-tymiseksi niistä täytyi ensin osata purkaa lukko, ja tuntee joka vipu ja vempele, niinkuin joka vehkeestä, jo-ta käsitellään. Joskus sellainen tun-tuu tarpeettomalta. Ammunnassa ju-kainen osui tauluun vaihtelevalla menestyksellä, jos ei omaan niin tais-telijaparin tauluun.

Uimahalli on kaikki kaikessa va-rusmiehen virkistykseksi, kun poh-joisessa vedet ovat uintikelvottomia melkein kautta vuoden — ei saas-teesta vaan alhaisen lämpötilan vuoksi. Siilashalli täyttää tehtävänsä täy-dellisesti, mutta varusmiesvuoroja pitäisi olla enemmän.

Kun opittiin tupakansion salaisuudet ja arvomerkit myös hihalaatat päästiin sotilaskotiin, ikäänkuin het-kelliseen vapauteen. Sitä täytyi juh-listaa Sotilaskodin huokeilla antimil-la.

Kasarmilla on satoja lattianeliöitä ja ne täytyy olla räjähtävän puhtaita ja puunattuja. Suuri sosiaalisuus val-litsee yhteisten tilojen hoidossa jopa esiintyy kilpailuakin.

Suomalaiselle luonteelle vaikeaksi uskottu tiskiosastonperunapuoliryhmä onkin kaikkein intiimein ja so-

siaalisin kerho. Siellä kuulee parhaat vitsit ja jutut perunavuoren purkauksessa.

Saimme kokea koko pataljoona miten toimitaan, kun joku on rikkonut sääntöjä ja määräyksiä. Se pani ajattelemaan ja harkitsemaan itsehillintää ja annetun tehtävän ja käskyn järkähtämätöntä noudattamista.

Ruotumieshenki vaikuttaa ö:n ja päivin, mutta ei oikein ruodussa. Loma on ollut alokkaalle etäinen haave, jota hän on salaa ajatellut: että, jos ja kun. . . . niin.

PstK:n alokas P Poropudas

NÄKYMIÄ ALOKASAIKANA

Jokaisen terveen suomalaisen miehen on suoritettava asevelvollisuutensa. Tämä vaihe tulee olemaan tärkeä hänen elämässään. Sanotaan, että armeijassa pojista tehdään miehiä. Edellisellä lauseella ei varmaankaan ole mitään tekemistä fysiologian kanssa, vaan sen merkitys on siinä, että tässä vaiheessa viimeistään aletaan suhtautua yhteiskuntaan ja sen eri laitoksiin tietyllä ymmärtämyksellä. Yksilön kuuluvuus yhteiskuntaan sen vapaana ja itsenäisenä jäsenenä ei ole pelkkä oikeus, vaan se tuo mukanaan tiettyjä velvollisuuksia ja vaatimuksia. Asevelvollisuuden suorittaminen on eräs näistä yksilön velvollisuuksista.

Saapuessaan suorittamaan asevelvollisuuttaan alokkaalla on tiettyjä ennakkokäsityksiä armeijasta ja sen rauhanalaisesta toiminnasta. Siviili-ihmisten ja myös asevelvollisuuden suorittaneiden puheet armeijan elämästä ovat usein liioiteltuja ja osin vääristeltäviä. Kun alokas luo näiden pelkkien puheiden perusteella kuvan armeijasta, hän huomaa viimeistään alokasaikana näiden tietojen epätarkkuuden. On tietysti selvää, että siviilielämä ja taas toisaalta elämä sotilaskasarmeissa on erilaista.

Siviilielämä on vapaata ja varsinkin kotona asuminen on ollut huolehtontaa. Äiti on korjannut likaantuneet paikat ja huolehtinut poikansa yöpöydästä. Armeijaan saapuminen on tuonut muutoksen tähän; onkin alet-

tava huolehtimaan itse pikkutarkasti haltuun luovutetuista tavaroista ja paikkojen puhtaudesta. Enää ei saa-kaan itse vapaasti päättää menemisistään ja tulemisistaan.

Kaikki tapahtuu tiettyjen kaavojen mukaan. Joku huomaa ehkä ensi kertaa elämässään, että koneisto ei pyöri ellei sitä ole pyörittämässä asiaan perehtyneitä henkilöitä — esimiehiä. Sopeutumiskysymys onkin varmaan ensimmäinen poikkeama, joka saattaa aiheuttaa joillekin pieniä vaikeuksia. Mutta muutamien päivien ja viikkojen kuluttua näitä sopeutusvaikeuksia ei enää ole — tottuminen uuteen tyyliin vaatii aina aikaa.

Asevelvollisuuden suorittamiselle on asetettu tiettyjä vaatimuksia ja tavoitteita. Viikko-ohjelmat ovat aluksi suhteellisen väljiä eikä suuria ponnistuksia vielä vaadita. Usein alokas ei elämänsä aikana ole vielä joutunut suorittamaan ruumiillisista työtä tai voimia kysyviä rasituksia. Kunto saattaa olla hyvinkin huono. Liikunnan lisääntyminen kohottaa vähitellen kuntoa ja samalla vastustuskyky tarttuvia tauteja vastaan kasvaa — myöskin itseluottamus alkaa lujittua. Huomaakin pystyvänsä suorituksiin, jotka ennen olivat saavuttamattomissa. On totta, että ohjelma on paljon rankempaa kuin siviilissä, missä opiskellessa tai henkisessä työssä käydessä ei ole tarvinnut itseään ruumiillisesti rasittaa.

Suureksi ongelmaksi nyky-yhteiskunnassa on muodostunut vapaa-ajan lisääntyminen. Viisipäiväiset työviikot suovat ihmisille yhä enemmän vapaa-aikaa. Tämän ajan käyttö voi tuottaa joskus harrastusten puutteessa pieniä probleemoja. Sen sijaan vapaa-ajanvietto armeijassa ei tuottane kenellekkään vaikeuksia.

Asevelvollisuuden aikana tutustuu uusiin kavereihin ja samalla myös oppii tuntemaan heidät hieman perusteellisemmin. »Tuvanhenki» sitoo jäseniään yhteen — yksi kaikkien, kaikki yhden puolesta tyyliin. Parhaimmat kaverit saa usein loppuelämäkseen juuri asevelvollisuusajana. Muistoja verestetään vuosien kulu-
tua olutlasien ääressä.

Tärkeää osaa alokkaan elämässä näyttää ensimmäinen loma. Saa käydä kotona näyttämässä sukulaisil-

leen ja naapureilleen »kuinka pojasta on tullut kova soturi».

Edessä on nyt kahdeksan — joillakin yksitoista kuukautta kestävä aika, jolloin perehdytään kukin erikseen tiettyyn erikoistehtävään. Sitä ennen on kuitenkin vielä muutamia viikkoja alokasaikaa. Kohokohdaksi muodostuu tietysti alokkaan »ylentäminen» jääkäriksi — sotilasvala.

Sitten joskus kaukaisessa tulevaisuudessa — koittaa se päivä, jolloin voi sanoa, tunnettua runoilijaa lainaten, »jotakin ehkä tietäisin, olinhan siellä minäkin».

Alokas Seppo Ryyänen

SISSIJÄÄKÄRI

Kaikkihan me varmaankin tiedämme, mitä tarkoittaa sana, jääkäri. Me tiedämme myös sen, millä kulkuvälineellä jääkärit yleensä liikkuvat. Jälkimmäiset ne ovat meillä jokaisella jääkäriellä tietysti tärkeimmät liikkeelle pääsemiseksi. Mutta joskus täytyy meidän käydä jossain kauempana. Silloin me jääkärit otamme sen kaksirataisen, jonka vaikutukset saattamme tälläkin hetkellä tuntea istumalihaksisissamme. Me ajamme pyörällä usein pitkiäkin matkoja. Me voimme vakuuttaa, että se on yksi niitä maailman turvallisimpia ja halvimpia kulkuneuvoja. Ei käy kieltäminen, etteikö sillä pääsisi melko vaikeisiin paikkoihin. Senkin me olemme jo muutaman kerran todenneet, ettei tarvitse olla kuin kinttu-polku, niin sitä pitkin ajetaan.

Me jääkärihän olemme niitä miehiä, jotka tosipaikan tullen joudumme menemään muun joukon edellä ja avaamaan tien. Näin ollen olemme siis vaarallisemmassa asemassa muuhun sotaväkeen nähden. Voimme melkoisella varmuudella sanoa, että olemme parasta porukkaa, mitä tässä Suomen armeijassa on. Olkaamme siis ylpeitä nimityksestä — jääkäri.

Täällä Lapissa, missä matkat ovat pitkiä ja tiet huonoja me olemme ehdottomasti tarpeen turvataksemme pohjois-Suomen turvallisuuden.

Nykyään näemme, kuulemme ja luemme lehdistä, mitä eri puolilla maailmaa tapahtuu. Jokapaikassa ei

ole yhtä rauhallista kuin meillä täällä Suomessa. Monessa paikassa maailmassa on tällä hetkelläkin sota. Tiedämme myös, minkälaisia aseita nykyaikana käytetään. Tulee väkisin mieleen, mikä olisi paras ja tehokkain keino puolustautuksemme, jos meidän kimppuumme joskus hyökkäisisiin.

Olemme varmaan kaikki joskus kuulleet puhuttavan sisseistä. Tiedämme, että sissejä on erittäin vaikea saada tuhotuksi, koska he oleilevat sellaisissa olosuhteissa, joihin on erittäin vaikea millään tuhoaseella päästä käsiksi. Siksi on meilläkin erittäin järkevää kouluttaa mahdollisimman paljon sissejä. Mikä onkaan täällä Lapissa järkevämpi ajatus, kuin kouluttaa tänne sellaisia sotilaita, jotka kykenevät ankeissakin olosuhteissa taistelemaan.

Näistä vaatimuksista voimme yhdistää melko hienon tuntuksen sanan — sissijääkäri. Me tiedämme, että pystymme kuljettamaan mukana melkoisen määrän tavaraa polkupyörillämme, niin kesällä kuin talvellakin. Olemme kokeneet, miten mukavasti suksetkin kulkevat pyörässä mukana ja sen, miten paljon mahtuu reppuun tavaraa. On tietysti selvää, että meiltä vaaditaan näissä olosuhteissa paljon. Täällä tarvitaan tavallista rautaisempia miehiä, jotka pystyvät tarpeen vaatiessa tehokkaaseen toimintaan. Toivottavasti me opimme antamaan arvoa sille koulutukselle, minkä me täällä saamme ja oppisimme ymmärtämään sen, että me kaikki olemme tarpeen.

Jääkäri, ottakaamme siis asiat siltä kantilta, että voimme täällä saamaamme koulutusta joskus tarvita. Olkaamme ylpeitä siitä, että saamme suorittaa varusmiespalveluksemme tässä Lapin Jääkäripataljoonassa. Varsinkin ne, jotka ovat saaneet kunnian palvella sissikomppaniassa, muistakaamme, että me sissit olemme niitä miehiä, jotka pystymme tarvittaessa tekemään mitä vain.

Toivottavasti koulutus entisestäänkin monipuolistuu ja että se, määräraha- ym. puutteista huolimatta, saataisiin entistäänkin mielenkiintoisemmaksi.

Alikersantti A Rättyä

TOIMITUKSEN NURKKA

Johto vaihtuu pataljoonassamme. Eversti Kuismasen ja majuri Halosen kohdalla kiskot vievät etelään. Majuri Sairanen ripustaa sotisopan 6. 9. 1971 naftaliiniin sikäli mikäli se siellä joutaa reserviin siirtyneelläkään roikkumaan. Uudet miehet tulevat laivamme peräsimeen. Everstilutnantti Aarre Kalevi Maunula tulee komentajaksi, majuri Lauri Kymäläinen lopettaa housun persauksien kulluttamisen ja taktillisten piirrosten teon Sotakorkeakoulussa ja tulee pataljoona-upseeriksi. Rovaniemeltä tuleva majuriksi ylennetty Pauli Niemelä ryhtyy syyskuussa pyörittämään huoltoa. Kiitokset palvelustoveruudesta pois siirtyville ja onnea uusille tulokkaille.

Tämä etupyöräkausi on ollut tavanomainen. Vuosijuhlan mainingeista on toinnuttu. Sitä todistaa jo se, että olemme kuntourheilleet, voittaneet Sodankylän kirkonkylän väestön kuntomarssilla. Varusmiesten ammunnoissa Tarkka-ampujakilpailussa ei ole vielääkään löytynyt vastusta. LapJP voitti neljännen kerran (ei ole useammin kilpaillutkaan) tämän arvokkaan palkinnon ja vie sen varmasti palkintokaappiinsa kahden kilpailun jälkeen. Rastien perässäkin ovat miehet juosseet aina Kainuuta myöten. Kulta ja kunnia on korvattu arvokkailla kokemuksilla, sillä suuret koetuksethan ovat vielä edessä päin.

Vappuna heiluteltiin huiskia ja juhannuksena katseltiin kokkoa ampumaradan soramontussa. Kesäkuun neljäntenä kokoonnuttiin lippupäi-

vän merkeissä Joutselän patsaalle katselmukseen ja ohimarssiin.

Kevätsotaharjoitus sodittiin Huutarin kuusikon — Riston männikön maastoissa. Harjoitus oli normaalia vuorokautta lyhyempi. Siihen osallistui naapuriksi Rovaniemelle tullut Pohjanmaan Ilmatorjuntapatteristo yhden komppanian voimin ja kertausharjoituksissa olleet 21 reservin upseeria ja kymmenkunta aliupseeria. Harjoitus antoi jälleen arvokkaita kokemuksia niin johtajille kuin joukoillekin.

Yötön yö on mennyt menojaan. Sääsket ovat inisseet ja mäkäräiset pureet verenhimoisesti kuten ennenkin. Kalanruodon maku on ollut kesän aikana useimman henkilökuntaan kuuluvan suussa. Jeesiökin on antanut tavallista paremmin veden viljaa. Muutamat ovat tosin tehneet toiviotrekiä erämaihin ja puroille vaihtelevalla menestyksellä. Lokan tekojärven säretkin ilmoittautuivat muutamille toistasataakiloisena saaliina.

Mitä muuta varuskunnan elämään tulee, on se ollut normaalia. Reservikin on lisääntynyt entiseen tapaan ja niinpä varuskunnan lapsiluku on tällä hetkellä 195 ja varmat merkit kertovat, että lisää on tulossa.

Siinäpä ne tärkeimmät tämän kertaistet kuuluiset olivatkin.

Toimitus toivottaa kaikille hyvää syksyä, niin etelään kuin tänne pohjoiseenkin. Joulukuun alussa kerrotaan taas uusista näkymistä.

Toimitus/Pee-Tee

KURSSIN TIIMOILTA

Tätä kirjoitettaessa on kurssin loppumiseen aikaa neljä viikkoa. Takanapäin on siis yksitoista viikkoa. Ne ovat oikeastaan menneet huomaamatta, lukuunottamatta muutamia »kokohtia». Ehkä on syytä vähän tarkasteilla tapahtumia näin jälkikäteen.

Kurssi alkoi 26. 4. Toista kertaa sitten helmikuun tunti olevansa alokas, joskin nyt tiesi melko tarkkaan mitä oli odotettavissa. Kurssin toisena päivänä järjestetyt harjoitukset tulivat kuitenkin yllätyksenä, eikä niiden tarkoitus ole täysin selvinnyt vielä tähänkään päivään mennessä. Eipä silti, eihän ihminen voi kaikkea ymmärtää. Jos hän sen tekisi, hän olisiikin jonkinlainen yli-ihminen eikä mikään homo sapiens.

Pienen alkuverryttelyn jälkeen alkoi opiskelu vähitellen päästä raiteilleen. Kuten odottaa sopikin, oli vapaa-aikaa omiin hommeleihin vähemmän kuin kompaniassa. Milloin ei ollut vartiovuoroa, hälytyskomentuskuntaa, poistumiskieltoa, siivouspalvelua tms. silloin oli järjestävän seuran puolesta jotakin muuta mukavaa. Vähäinen vapaa-aika meni, ainakin allekirjoittaneella, sotilaskodissa istuskelemiseen tai kirjeiden kirjoittamiseen. Vappuyönkin jouduin valittavasti viettämään esikunnassa päivystäjänä. Sain siellä kirjoitettua sentään pari kirjettä, joten ei aika aivan hukkaan mennyt.

Lähes kaikkien oppilaiden kohdalla on kurssin aikana ollut todettavissa, että vähäinen vapaa-aika ei innosta itseopiskeluun, vaan se käyteen muihin harrastuksiin. Tämä on todella valitettavaa, mutta se tuntuu tällä hetkellä olevan väistämätöntä.

Niinpä sitten viikot kuluivat lähes huomaamatta. Joskus kannettiin sinkoa, joskus taas juostiin kilpaa ja päinvastoin. Kilpajuoksu oli allekirjoittaneelle kauhistus. Halusin kyllä kuntoni kohoavan, mutta en kilpailemalla. Kävi useimmiten niin, että sijoituin sinne häntäpäähän, mikä ei erityisemmin mieltä piristänyt.

Eräs kurssin kohokohta, kenelle negatiivinen, kenelle positiivinen, oli sotaharjoitus. Kaksi yötä nukkumatta

ei ole mikään miellyttävä asia. Tositilanteen tullen voisi tuo pari yötä kuitenkin muuttua pariksi viikoksi, joten suhteellisen vähällä me sentään päästiin.

Tuntui vaan harjoituksessa ihmeelliseltä, että tuli ei tehonnut viholliseen; käsiksi kävivät, vaikka kuinka ampui.

Jälleen vartio, hk, pk, vp, kp ym. jokaiselle jotakin. Väliin tuli puolikurssin juhlatkin, jolloin leivottiin muutama sunnuntaikorporaali joka joukkueeseen. Tulikohan kenellekään pettymystä, mene ja tiedä.

Kurssilomat helluntaina ja juhannuksena ovat olleet todella tarpeellisia rentoutumisen kannalta, koska kurssi on ohjelmaltaan ja tempoltaan melko tiukka. Pitemmältä lomalta on aina vaikeampi palata, mutta siitä huolimatta toivoo saavansa lomia mahdollisimman usein ja mahdollisimman pitkänä. Kurssin viimeiset viikot ovat lomien saannin suhteen heikkoja, tuntuu kuin olisi poistumiskiellossa. Jotakin sentään onnistuu.

Kokeita on kurssilla ollut melko usein, sekä kirjallisia että käytännön kokeita. Ei niitä ole voinut vaikeiksi sanoa, mutta kokeisiin valmistautumista on haitannut se, ettei kaikille riitä oppikirjoja. Ikävältä tuntuu myöskin koe, joka perustuu lähinnä peruskoulutuskauden asioihin, joiden kertaamiseen ei juuri ole mahdollisuuksia. Mikäli jotakin koetta varten ei ole jaettavissa oppikirjoja, olisi kai syytä pitää kokeeseen kuuluvista asioista muutama oppitunti.

Kesäkuussa saimme koululle uuden johtajan, maj. Norkolan. Hän olikin heti alusta lähtien tiukka poika ja syystä kyllä; ei me oppilaat mitään mallilapsia ole oltu, tuskinpa sellaisiksi tullaankaan. Jokaisella ihmisellähän on taipumus tuoda usein omat luonteenpiirteensä esiin ja sehän täällä »intissä» rikkoo kokonaisuuden, sen harmaan massan.

Tällä hetkellä on kurssilla vielä edessään ampumaleiri, sissiharjoitus ja vähän muutakin, mm. 100 km:n pyörämarssi (voi kauhistus). Kaipainekin sentään menevät, kyllähän neljä viikkoa vaikka päällään seisoo tai ainakin melkein. Hikeähän ne tietysti vaativat, mutta taistelijan oppaan

mukaan »hiki säästää verta». Näinhän tietysti onkin.

Reservialiupeerikoulua pidetään yleisesti kovana kouluna. Tuohon käsitykseen voi kyllä yhtyä. Runsaan kolmen kuukauden aikana on ahdetava päähänsä suuri määrä tietoa ja mikä tärkeintä, omaksuttava kyky soveltaa opitut asiat käytännön harjoituksiin.

Asioiden oppimisen ja soveltamisen tärkeys selviää varmaankin jokaiselle oppilaalle, kun selvittää itselleen, että ryhmänjohtaja on todellinen vaikuttajayksilö.

Sodankylässä 11. 7. 1971

opp. Timo Tammi

SIHTEERIN NURKKAUS

Selaillessamme jäsenkortistoa, olemme huomanneet puuttuvan sieltä joittenkin jäsenten jäsenmaksuja ja Etupyörän tilausmaksuja kuluvalta vuodelta. Koska emme haluaisi kenenkään putoavan pois jäsenluettelostamme, toivomme suorituksianne seuraavasti:

Jäsenmaksut postisiirtotilille n:o Ro 126123 mk 3,00/vuosi. Ensi vuonna jäsenmaksu onkin vuosikokouksen päätöksen mukaisesti 5,00 mk. Etupyörän tilausmaksu on kuluvana vuonna 7,00 mk/vuosikerta. Etupyörä ilmestyy nyt neljä kertaa vuodessa aikaisemman kolmen sijasta. Tilausmaksun olemme kuitenkin voineet pysyttää entisellään, koska saimme postimaksujärjestelyillä vastavaan säästön.

Pataljoonan 50-vuotishistoriikkiä on meillä vielä tilattavissa pehmeä ja kovakantisena, hinnat 12,00 ja 15,00 mk/kpl. Tilaukset osoitteella yll P Heikkilä Varuskunta Sodankylä. Samasta osoitteesta saa myös marikan maksavia tarroja, jotka ovat hihamerkin kokoisia ja esittävät Lapin Jääkäripataljoonaa. Kiltamerkkejä saa sihteeriltä, hinta 3,50/kpl. Niitä on neula- ja ruuvikiinnityksellä.

Sihteerin osoite on ylik Orvo Myllykoski Varuskunta 3 A 2 Sodankylä. Tähän osoitteeseen voitte kääntyä Kiitaamme koskevissa asioissa. Väli-tän kyllä tiedot perille kulloiseenkin osastoon asian mukaan. Toivotan hyvää kesän jatkoa kaikille Kiilta-veljille.

— sihteerin —

KURSSI 1/71 OPPILAAT

Ryhmänjohtajat, osoitan puheenvuoroni teille, Reservialiupseerikoulun kurssin 1/71 oppilaat.

Te olette harjoitelleet 15 viikon ajan jalkaväkitaistelijoista tehokkaimman, jääkärin ja sissin taitoja samalla opetellen johtamaan oman koulutushaaranne mukaista ryhmää. Oppilaskautenne jälkeen koulutuksenne jatkuu oman ryhmän kanssa omassa yksikössänne aina vakinaisen palveluksenne viimeiseen päivään saakka. Eikä se lopu vielä tällöinkään, vaan jatkuu kotiuttamisenne jälkeenkin työ- ja kotiympäristössä. Toimintatilanne vain muuttuu vaihe vaiheelta.

Te olette jättäneet taaksenne helpoimman vaiheen elämässänne, lapsuuden. Samoin te olette ohittaneet vakinaisen palveluksen alokasajan ja reservialiupseerikurssin, minkä aikana teillä on ollut vastuu vain itsestänne ja kouluttajat ovat olleet koko ajan apunanne kertomassa, mitä on tehtävä, milloin ja miten.

Reservialiupseerikurssin jälkeen te olette saavuttaneet vaiheen, missä teidät on asetettu esimiesasemaan. Teidän on vuorollanne oltava tukena miehellenne. Työnne tuloksia ei mitata numeroilla. Ne näkyvät miestenne taitoina ja ajattelutapoina, ryhmänne henkenä.

Siviilielämässä joudutte itse valitsemaan esimiehenne tai toimimaan esimiehinä. Kummassakin tapauksessa reservialiupseerikoulutuksenne antaa teille mahdollisuuden ja jopa velvoittaa teitä tukemaan tarvittaessa läheisiänne sekä työ- että kotiympäristössä.

Elämänne eri vaiheissa opittavat asiat vaihtelevat. Ensin opettelitte lukemaan ja kirjoittamaan. Vakinaisessa palveluksessa harjoittelette mieskohtaista maaston ja aseiden käyttötaitoa sekä toimimista oman ryhmän ja joukkueen jäsenenä tai johtajana. Myöhemmin opettelette haluamaanne ammattitaitoa. Vaikka opittavat asiat vaihtuvatkin, on toiminnallanne koko ajan pysyvä perustavoite, jota aina ette edes tiedosta. Tarkoituksenne on tulla toimeentuleviksi Suomen kansalaisiksi ja oppia käyttämään kaikkia kansalaisoikeuksianne. Tätä ette pysty saavuttamaan ainoastaan oppimalla lukemaan tai määrättyjä aseiden käsittelytapoja tai jonkun ammatin.

Yleensä meidän on opittava valppaasti seuraamaan ympäristöämme, kuten taisteluvartiomies, ollaksemme selvillä, mitä ympärillämme tapahtuu. Meidän on käytettävä nopeasti kaikkia keinoja selvittääksemme huolellisesti, miksi «oksa metsässä katkesi», mikä tapahtuman aiheutti. Kun olemme asian itsellemme selvittäneet, meidän on oma-aloitteisesti suoritettava tapahtuman johdosta ne toimenpiteet, jotka ovat tarpeen lähimmäistemme ja itsemme toimeentulon turvaamiseksi. Lyhyesti sanottuna meidän on opittava vastuuntuntoa lähimpiemme ja omaksi parhaaksemme.

Vaikka olenkin ottanut ylle esimerkin vartiomiehen toiminnasta, se samalla esittää vaatimukset, joita nyky-yhteiskunta jäsenilleen asettaa. Yksilö ei voi enää vetäytyä syrjään rajoittamatta samalla omaa toimintavapauttaan kaikin tavoin. — Ei vartiomieskään voi piiloutua vain ajatellen, että «se oli vain tuuli», kun vartiopaikka on vaarassa.

Nyky-yhteiskunnassa yksilön eristäytymistä ja välinpitämättömyyttä ympäristöstään voidaan rinnastaa arvontaan, jossa tulevaisuus jätetään sattuman varaan, sattuman, joka voi lahjoittaa tai pois ottaa yksilön elämän edellytyksetkin.

Toivon, että te esimiehinä tunnette vastuunne miehistänne myös tässä suhteessa. Älkää antako ylimalkaisuuden tai välinpitämättömyyden saada otetta itsestänne tai ympäristöstänne. Olkaa tunnollisia ja valppaita.

Koulunjohtaja majuri
KARI NORKOLA

Lippupäivän paraati. Sen otti vastaan komentajan sij. majuri Ilkka Halonen ja sitä komensi majuri Kari Norkola.

Kunniamerkkisatoa lippupäivänä. Saajat majuri Veli Sairanen, ylivääpeli Jussi Kallionie-mi ja vääpeli Sulo Ollila. Luovuttaja majuri Ilkka Halonen ja avustaa luutnantti Esko Touru.

Jääkirmännikkö istutettiin ke-väällä kasarmialueelle. Eversti Kauko Kuismannen istuttamassa ensimmäistä männyn tainta. Niitä on yhteensä 55 ja lahjoittajana on Metsähallitus.

Alokkat opettelemassa lähi-
taistelua KrhK:ssa.

Tässä 3. JK:n alokkat kokei-
levat kaasunaamareita. Kovin
ovat samanlaisia kaikki pojat
ulkonäöltään.

EK:n alokkat asepuhdistuk-
sessa.

Verenluovutus varuskuntasai-
raalassa. Veripalvelu sai 500
pussia jääkärin verta.

Viestisuunnistuksen riemua.
Kuva lähdestä.

Koiramaisia miehiä: Vas. Jää-
käri Aikio ja jälkikoira Sato,
jääkäri Barsk ja sotilaspoliisi-
koira Pax, jääkäri Hemmon-
ranta ja partiokoira Niko, jää-
käri Päiväniemi ja partiokoira
Pulu, jääkäri Haarahiltunen ja
jälkikoira Masi.

Aliupseerikoulu oli kunniaosastona Lokan hävityksen muistomerkin paljastustilaisuudessa.

Jeesiön lenkki on pyöräilty jälleen. Kuva EK:n autoalokaiden lähdöstä.

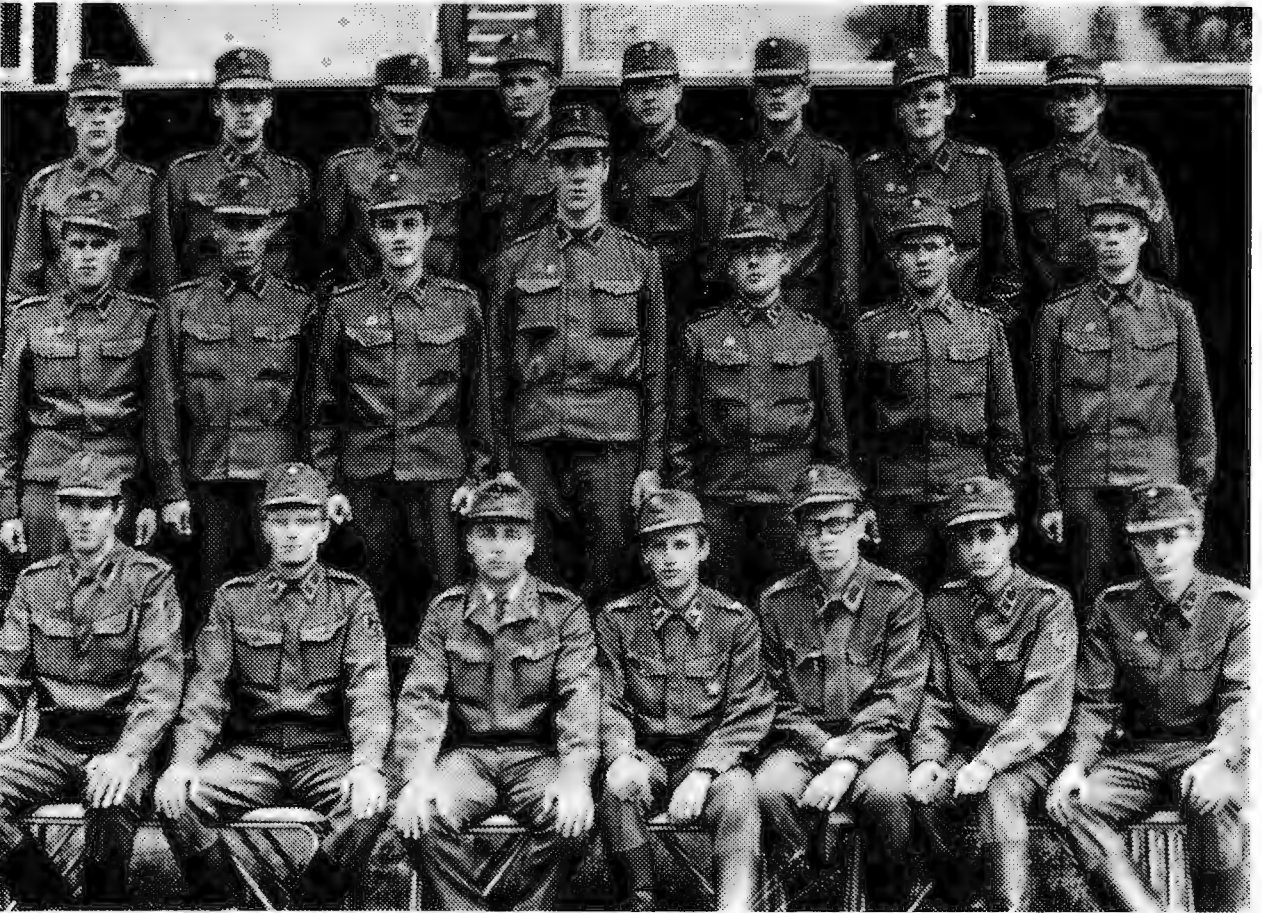

Vapaa-ajan viettoa. Ilmailukerhon purjelentokurssilla on ollut kuusi varuskuntalaista, kuvassa kersantti Keltanen lähdössä ilmaan opettajana Paavo Ilveskivi. Vieressä kersantti Korkeaniemi auttamassa »valjaita päälle».

Kronikat

I joukkue

Ltn Virsunen. Terävien komentojen ja tiukan kurin mies. Piti joukkueensa menestyksestä huolta pienillä kikoilla ja aakin usein aihetta olla ylpeä joukkueestaan. Kehoi laittamaan loma-anomukset suoraan roskakoriin, mutta puolsi kuitenkin. Motto: Siitäpä ei sitten sen kumosempaa.

Seipäjärvi, Mauri -51 Sodankylä. »Murikka» Joukkueen suunnistaja osasi silloin tällöin määräaikaan mennessä maaliinkin, vaikka rastit eivät löytäneetkään. Omisti tyttöystävän nimeltä Anneli. Motto: »Kirjoittaisin kirjeen Annelille, jos muistaisin osoitteen.»

Mäkinen, Olavi J -49 Haapavesi. Loistavat erämiestaidot omaava leirivartija Keski-Suomesta, josta saimme kuulla aina hiljaisuuden jälkeen. Ltn Virsunen muotoili »Kaljapöytä» jämerän soturin, vaikka tahtia ei vielä Raukin loppuun mennessä löytynytäkään.

Punkeritimo -51 Sipolankylä (Rantsila). Osasi pykälät, mutta sovelsi usein väärin, otti johdon käsiinsä välittämättä varsinaisesta johtajasta aiheuttaen ryhmässä häjontää.

Tolkki Jarmo -51 Tornio. »Nuori ja raju», alati hymy-

levä Torniolainen. Kahlittiin kultakahlein juhannuksena. **Pekkala, Juhani -51 Haapavesi.** Kurssin sairain mies. Sairastui aina ennen TST:tä siinä määrin, että joutui turvautumaan lääkärin apuun. Ei muutenkaan ollut kiinnostunut sotatieteestä. Motto: Enhän minä milloinkaan kp:tä saa.

Arminen, Sakari -51 Kuusamo. Joukkueen väsynein mies. Unta riitti vapaa-aikoina aamusta iltaan ja illasta aamuun.

Heikkinen, Osmo -48 Haapajarvi. Sotaisan 40-luvun lapsi, joka kyllä hallitsee nämä hommat. Oli uskollinen Paulalleen ja kirjoitti hänelle ainakin kahletti viikossa. Sätkävapriikki Heikkinen & Mäkinen perustaja.

Torkkola, Jorma -48 Haapavesi. Kiväärirmies vastoin tahtoaan, osoitti oma-aloitteisuutta pyrkimällä talousraukkiin, mutta saikin haukkumiset palkaksi. Kaikesta huolimatta puolikurssinkorppi.

Pudas, Kari -51 Oulu. »Veikko», joka viihtyi paremmin kylällä kuin kasarmilla, milloin sattumalta oli jäänyt kasarmille sai päivystäjä koko illan huutaa: »Pudas puhelimeen.»

Kraft, Tapani -51 Sodankylä. Viihtyi tulilla ja iltalomilla, kunnes hänestä tuli ykköstuvan vakituinen »pikkiväärimies».

Rantaia, Lauri -51 Siikajoki. Urheiluvallmentaja ja jazzin ystävä Siikajoelta, jäi aina maanantaisin vaille suurta nautintoa muiden kuunnellessa metsäradiota.

Ylinen, Risto -51 Haapavesi. Pataljoonan pisin mies. Tarmokkuutta riitti aina juhannukseen saakka, vaikka ritsahommat eivät liiemmin kiinnostaneetkaan. Motto: »Eipä sönkätä».

Korhonen, Esko -52 autoryhmyri Savukoskelta. Tuvan kuopus, nousi 1/2 kussilta lentoon, loikkasi tst-koulutuksessa »oman kylän ryhmään». Motto: »Joko taas koko pataljoona minun eväissä».

Maijala, Markku -51 autoryhmyri Savukoskelta. Oppilasjohtajana poistutti kurssia. Kiersi vartiohukeja vaihtelevalla menestyksellä. Motto: »Pojat sain yöloman».

Määttä, Aimo -49 autoryhmyri Savukoskelta. Epäonnea kokeissa, mutta muuten terävä mies ja oli valmis lähentämään mihin vain. Motto: »No, mitäs sitä pojat tyhjä hermoillaan.»

Rautomaa, Kalevi -49 Savukoski. Lintsas siivoukset useimmiten. Oli pätevä syyt loma-anomuksiin ja aina onnistui pääsemään vaimonsa luokse. Järjestyi palvelukseen jo valmistautumisen aikana. Motto: »Vähemmän pingotetaan.»

Mahlakaarto, Jouko -51 Pudasjärvi. Kiltti poika nukkuessaan. Suoritti ohimarssin ruokalassa. Motto: »No, menenhän minä.»

Kajava, Tarmo -51 Pahtaoja. TST kaasujen levittämisessä expertti. Ruokalassa yliveto. Motto: »Mitäs minä hulivili, kunhan saisi ruokaa».

Airaksinen, Seppo S -51 Oulu. Sitkeästi siivellä roikkuva poika. Hyvä kakkonen ruokalassa. Motto: »Anna pikusen».

Hannuniemi, Seppo -45 Nivala. Tuvan hiljaisin ja järkevin mies. Nousi puolelta kurssilta lentoon. »Ei pitänyt järjestelmästä». Motto: »Hukkaan heitettyä aikaa».

Särkelä, Teuvo »itte» -51 Rovaniemeltä. Ei hosunut järjestyttyä palvelukseen. Nousi 1/2 kurssilta siiville. Kunnostautui juoksussa. Tuvan »musiikkimies». Motto: »Saanko laulaa.»

II joukkue

Alajoutsjärvi, Jaakko Tapani -51 Joutsijärvi. Hymy-poika, jolta ei pinna palanut. Juoksenteli kovasti, olis juossut kovemminkin, mutta »en mie viitti». Punkan teko-taito kaipasi parantelua. Motto: »Ala nyt juosta johonki päin ja vihasesti».

Alanen, Kalle Aukusti -48 Oulaïnen. Tuvan vanhin ja terävin. Puolikurssilta siipilöille. Reilu kundi, jakoi eväitä muiden kanssa. Kertoi vitsit hiljaisuuden jälkeen. Motto: »Keksikää yksikin järkevä homma».

Asika:nen, Toivo Antero -53 Kolari. Siviilikarkuri Kolarista. Juoksi kovasti ja heilui asennossa ja juoksi kasarminkin ympäri. Ei paljon mummuista välittänyt, mutta luki sitäkin innokkaammin. Motto: »Repii, kun on niin pinnallisia ihmisiä».

Hannunkari, Pekka -50 Kemi. Hongankolista Kemistä. Pääseekö puolikurssin siivillä lihoiteltua kapteeni kursseille? Lintsaili sairaalassa kävi toipiksella ja hukit pyöri. Johtaja-asemasta ei tarvinnut muistutella. Motto: Et nappaa.

Ka:nula:nen, Pentti Tapio -51 Taivalkoski. Nousi siipilöille puolikurssilta eikä suotta. Omasta mielestä ei sönkännyt koskaan. Hiljainen mies hiljaisuuden jälkeen. Motto: Ei nämä hommat tekemällä loppu.

Knuuti, Esko Matias -51 Kmlk. Jaksoi hymyiällä vaikka ltn Virsunen poistutti taakse. Kirjalliset harrastukset rajoittuivat naisten kirjeisiin. Muisti ottaa Alajoutsjärven kanssa päivän viimeisen taistelun hiljaisuuden jälkeen. Motto: Juoksulenkin jälkeen: Ei oikein irronnut.

Kontio, Veikko Sakari -51 Ylivieska. Rauhallinen ylivieskalainen, joka ei paljon pingotellu. Väijytti ryhmälään vihollista vääärstä suunnasta. Esitti lennokkaita ajatuksia mm. En mie mitään tiää, mie menen venettä tervaamaan. Motto: Cossus Cossus.

Kuntsi, Timo Juhana -51 Kolari. Sulhaspoika Kolarista. Sai kihlaloman, vaikka ylivääpeli olisi antanut putkaa. Kihlattu pyörii mielessä varsinkin iltaisin. Toisinaan tui-ma ilmeinen joutuessaan tupapalvelijaksi. Motto: niin ainaski.

Mäkinen, Teuvo Kalervo Antero -51 Kemi. Tuvan lahjakkain nukkuja, nukahti toisinaan piippu hampaissa. Lintsaili tupapalveluksesta. Pinna kärehti melko helposti. Tuvan rakastunein ja sen kyllä huomasi. Motto: vähemmän.

Nousia nen, Seppo Olavi -51 Kemi. Raukin todellinen kurssisuhlija ja varsinainen »aamureppu». »Omintakei-suudesta» huolimatta taitaa olla kouluttajien sympa-

tiait Sepon puolella. Huolehti muulloinkin kuin iltava-paalta palattuaan II joukkueen viihdytyksestä. Motto: tää on yhtä juhlaa vaan.

Kronbäck, Veikko -51 Oulu. Sai todeta miten suomalaisen kieli on kankea. Kuuli tuskin koskaan nimeään oi-kein lausuttavan. Kavereiden kesken »Runeperi».

Korkiakoski, Auno -51 Oulainen. Ylioppilaspoika Oula-sista. Joukon ainoa upseerihenkkinen mies. Hieman liiak-si kaikkietävä ja meinas hiiltyä, kun joutui paljuun RAUK:n alkaessa.

Kukkonen, Väinö Antero -52. Siviilikarkuri Juoksengis-ta. 90 kiloa raavasta miestä ja silti ankara jänkien ma-ratoonari. Aamulla ensimmäiseksi ja illalla viimeiseksi »Voiko ihanammin päivä ennää alkaa».

Mänty, Juha -51 Kolar. Hyvän unenlahjan omaava met-suri, jonka pinna ei palanut koskaan. Lahjomaton tuvan esimies latasi Kiltaa ja kulutti iltaa.

Honkaniemi, Niilo -52 Ylitornio. Teräväkäskyinen ja selv-äääninen puolikurssin siivekäs. Suolavesi on jotoksel-la. Tuvan paras tupa- ja aluepalvelija. Motto: Kuka se siellä vielä nynnii!

Hamari, Veikko. Herrasmies Ylivieskasta. Lukenut kol-me vuotta teologiaa. Hoitelee pataljoonan hengenasioista yhdessä sot.past. Sirkan kanssa. Ei pitänyt turhaa kii-rettä juoksulenkeillä, mutta muuten täysin pätevä soti-laaksikin. Tasasi siviilipaketin kaikkien kesken. Kellään ei ollut nälkä viikoon.

Ollila, Ari -51. Syntyi Oulussa. Kirjoittautui ylioppilaak-si v. -70. Astui asepalvelukseen -71 Sodankylään. Hil-jainen ja rauhallinen. Ei pingoittanut turhia, mutta saa-vutti toverien luottamuksen puolueettomalla esiintymi-sellään.

Kokko, Timo -51. Herrasmies Pudasjärveltä. Teräväaja-tuksinen, puolikurssin eläintarhalainen. Ei ymmärtänyt aina lomista »hurttiuumoria».

Marin, Jorma -51 Karunki. Onnellinen kuplan omista-ja. Jotoksien kovin nukkuja. Joukkueen paras suunnis-taja. Tosi korpisoturi. Motto: Älä tu-pu-ta.

III joukkue

Vuollo, Eino -53 Kittilä. Valan tehnyt ja vaunnoutunut toisen puoliryhmän johtaja. Omisti RAUK:n parhaimman käskyään. Uneksi kittiläläisestä rantaremmistä. Mot-to: Voi veen motot.

Liikala, Hannu -53 Sodankylä. Siviilikarkuri, joka ei op-pinut lakaisemaan 5-tuvan lattiaa. Lopetti pingotuksen puolikurssilta, kun ei saanut korpin jämiä. Urheili iltalomat ja varusvapaat mikrohousuisen Pipsansa kanssa. Motto: jos lähtis varuksille.

Uusitalo, Torsti -51 Karessuvanto. Mies, joka ei turhaa loma-anomuksillaan koulun johtajaa rasittanut. Tiesi mis-sä kievari sijaitsee. Käytti myös tietoa hyväkseen. Lomamatkoillaan harvoin ehti Karessuvantoon. Motto: Läh-teekö Elias iltalomalle?

Kotila, Rauno -51 Muurola. Urheilija ilman tuloksia. Taisteli itsensä lomille urheilun varjolla. Mies, johon hukihaukan pitkä kynnet eivät yltäneet. Motto: Ja, ettei totuus unohtuisi, vähän päiviä tammikuussa siviiliin.

Planting, Veikko Ivalo. Totteli nimeä »VP LATINKI». Nopsajalkainen gaselli Ivalosta, joka osoitti sotilaalli-sen loistavaa sopeutumiskykyä pystymällä nukkumaan pahkuraisimmalla punkalla. Motto: Lähen vastaanotolle.

Kainulainen, Heikki Kalevi -48 Ruukki. Latingin taiste-lijapari, joka pysyi VP-tilastoissa hänen rinnallaan aina puolikurssille saakka, jolloin kuitenkin makuuhaavat ajoivat HK:n riviin. Motto: Herra Tohtori, »Silmissä on renkaita ja korvassa piippaa».

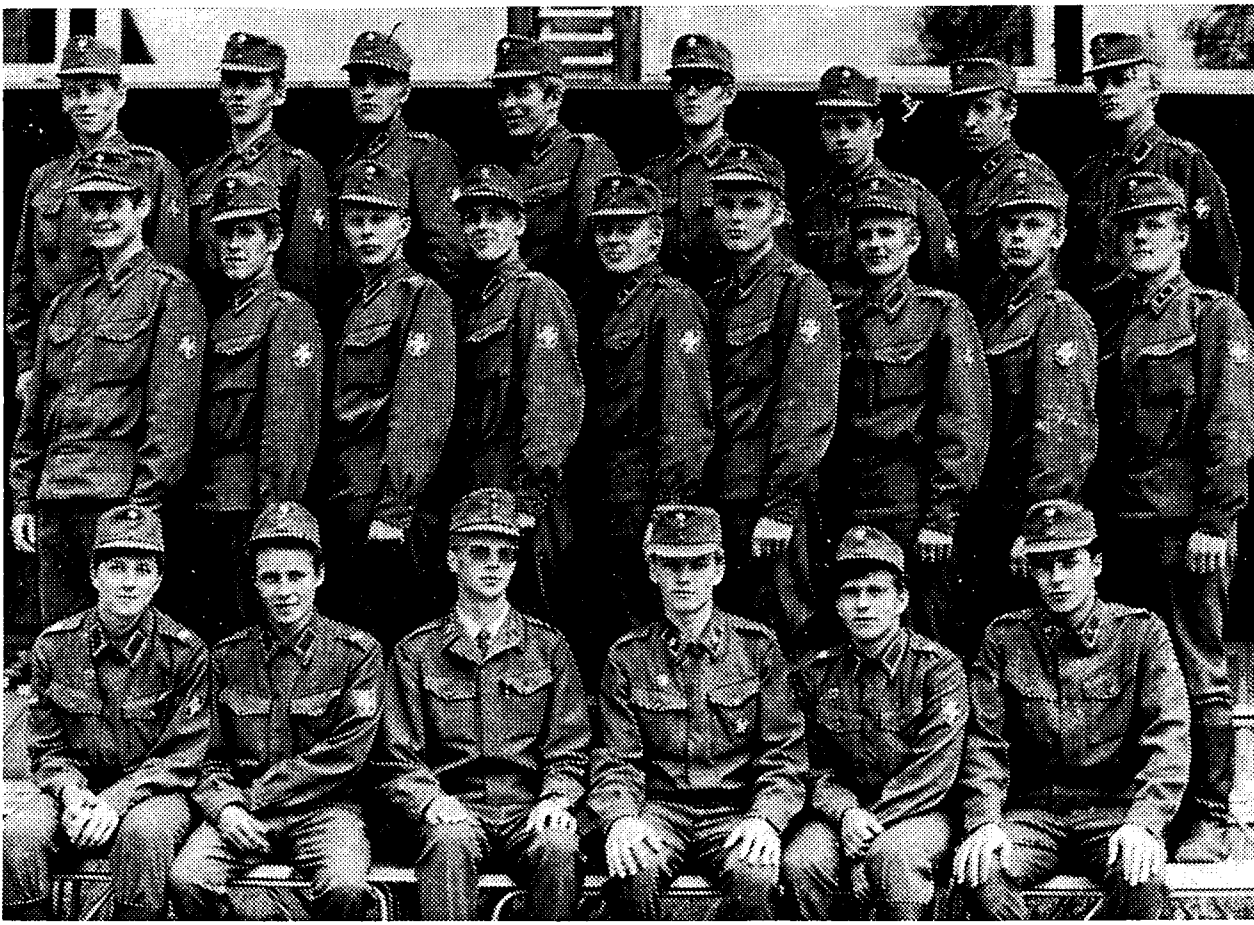
Nikkanen, Juha -51. Tuvan iloisin rakastaja, joka löy-si itsensä Ivalon kellaridiscosta. Tuvan laulaja ja viih-dyttäjä. Motto: »Olisipa se intiaaninainen, mikä vartalo mmm.

Tirola, Antti -51. »Vaari» viihtyi ma:niosti ruokalassa, ja koko kurssi odotti. Motto: Herra kersantti, minusta tuntuu, että. . .

Ahonen, Kalevi -51. »Rätti-Ahonen», kävelevä tst-kaasu, joka purkautui pienestäkin kohteliaisuudesta. Motto: Lähteekö joku muukin räätivarastoille?

Keränen, Kari -51 Kempele. Tuvan lahjakkain nukku-ja, joka tunsu pornolaulujakin iltalomilta palattuaan. Motto: Pistä kymmenen penniä, puuttuu juuri sen ver-ran.

Ylivaara, Markku -53. Siviilikarkuri Sodankylästä. Tu-van kovaaänisin kaveri iltalomilta tullessaan. Höysti jut-tujaan Lapin jos poronkin lisällä, mutta siitä huolimatta

nousi lentoon puolikurssilta. On oikeaa upseerisainesta. Tunsi nimekseen »Vekara». Motto: Vähemmän paa ilmoittautumaan.

Pöntti, Jouni Jaakko -52 Kairala. Hymyilevä ja tuvan tunnollisin punkan tekijä. Iltalomilta palattuuan kertoi li kokem:aan kauhutarinoita. Omasi suuren upseeriään. Motto: Pyrkikää pojat samaan.

Huhtala, Timo (Timi) -51 Oulainen. Erinomainen tappaja. Toi itsensä täysin julki puolikurssin juhlissa esittämällä sketsillä. Sanoi erittäin hyvällä taidolla vähemmän. Motto: »Lähimmät alijohtajat kokoon.»

Aho, Pertti -48 Ylivieska. Hiljainen pohjalainen Ylivieskasta. Innokas vartiomies. Hallitsi nukkumisen ja valokuvauksen suvereenisesti. Motto: Otetaanpa pojat kuva.

Mikkola, Panu -51 Kierinki. Kovakuntoinen puntarinheittäjä Kieringin syviltä saloilta. 5-tuvan hauskuuttaja, kertoi juttuja, joita tuskin itsekään uskoi. Osasi pummata »kaljupäiset» alokkailta jo oppilasaikanaan. Motto: kyllä tää sota on lystiä, kun kestäisi vaan kauan.

Ketonen, Risto -51 Kemijärvi. Merkonomi Kemijärven palmurannoilta. Ihastui inttiin tultuaan Ipo-mehuun. Omasi taidon varata 1 vrk:n jotokselle viikon eväät. Motto: Pojat, pojat, hyvää yötä.

Toimi, Olavi -51 Rovaniemi. Maailman mies, joka ei turhia hätäillyt, mutta nousi siitä huolimatta puoleltakurssilta lentoon. Kasvatti koko kurssin ajan menestyvää eläintarhaa. Motto: Kyllä hepe, oli taas sellainen nainen, että hyi.

Merilä, Seppo -51 Oulu. Urheilijapoika Oulusta, joka hal-

litsi voimasanojen käytön. Innostunut sissiaatteesta. Motto: Voi perrr... siirtykäähän syrjään.

Kuosku, Oiva -51 Savukoski. Kovakuntoinen naavajemari, teroitti hampaitaan yökaudet tuvan muiden asukkaiden harmiksi. Ei sortunut kaljaan, vaan nakkeli Vodkaa Kieverin keskikerroksessa, eikä myöskään koskaan ollut aseveljiensä tapaan PA. Motto: Otetaanko vielä yhdet.

Vakkala, Juhani -51 Kemi. Pataljoonan hajuherne, joka ei paljon hajuista välitellyt. Kun hän avasi suunsa aamulla herätyksen jälkeen ei metelis loppunut ennen puolitayötä. Mukijuomat Vinetto ja Campino, kun halvempia-kaan ei löytynyt. Motto: Iltapesu omaan tahtiin.

Karvonen, Juhani -51 Haapavesi. Hiljainen suunsoittaja, jonka turpa oli kuin sänkipelto. Tyypillinen suomalainen Nukku-Matti: nukkui päivät ja saarnasi yöt. Motto: Hulluja nuo roomalaiset.

Haavikko, Lauri -51 Yliortnio. Alkukurssin hiljaisin, loppukurssista sai pyytää jo puheenvuoroa varsinkin lomailtoina. Muistutti paljon erämiestä. Motto: »Älä aina valita».

Vuokla, Markku -52 Kemin mlk. Hiljainen käskijä ja tupisija, mutta illalla sai äänijänteet auki. Oli kiinnostunut kaksimielisistä jutuista. Motto: »Tulikohan taas töpättyä?»

Kangas, Matti -51. Sänström ruotsalaisella äällä. Urheilijanuorukainen Karungista. Oli aina tavattavissa tuvas-ta. RAUK:n paras imitaattori. Motto: Hidasta, tupiin mars.

PST

Luosujärvi, Väinö »Väikkä». Tuore ukkomies Niesistä. Viihtyi parhaiten VP:ssä, sairaalassa ja vaimonsa luona. Loma-anomusten suurkuluttaja. Motto: Mutta mie lähen ens pyhänä lomille.

Pekkola, Lauri, Oulusta »mistä lie». Kihlattu poikamies, pingoitti pois Raukista keinolla millä hyvänsä. Vältti tulisia taistelutaniereita. Ei tarvinnut lukea kielivaikeuksien takia (huono ruotsin kielen taito), myös peräpukamat haittasivat opiskelua. Motto: Minäkö taas tupapalvelija, vastahan kuukausi sitten olin.

Siirtoia, Teuvo, kotoisin Sodankylästä. Poikamies, joka hukkasivat vaatteensa ihmeellillä tavalla ja kiroillen haki niitä kavereitten kapeista. Selvisi hyvin. Motto: Kyllä sie oot »kölppö» jätkä.

Tammi, Timo, lääk.kand. Kuusamosta. Rauhallinen ja tunnollinen sotilas. Nousi lentoon puolikurssilta. Tunki ohjesäännöt kuin omat taskunta. Kulutti päivärahansa postimerkkeihin ja kirieisiin. Teki pataljoonan ennätyskirjoittamalla 15 kirjettä viikossa. Motto: Pojat, olkaa hiljaa, PU tulee.

Junkkari, Tuomo, ylioppilas Pulkkilasta. Joukkueen huuliveikko. Kohotti mielialat, kun matalapaine pääsi yllättämään. Otti lomat puhumalla, kymmenen alokasaikana. Ei häkeltenyt isompikenkäistenkään edessä, edistyi hyvin sotilaana, vaikka ei pahemmin pingoittanut. Liftasi lomillaan useimmiten Ivaloon, sai jämat puolikurssilta. Motto: Mä oon vähän semmonen rellu jätkä, mä en välitä.

Rokka, Markku. Miljoonakaupungin poika Oulusta. Tutustui oäavartioon lähemmin tyttöystävänsä takia. Muis-

tutti suuresti Tuntemattoman Rokkaa, varsinkin sanavalmiutensa ja relluutensa ansiosta. Täytti sotilasmuistia aina pikkutunneille asti. Motto: Mää meen lomilla piitsille löhölle.

Sirniö, Teppo. Voimapesä Taivalkoskelta. Sotilas jo syntysään. Kuume ja serkkutyöt estivät pääsyn vaikeimmille jotoksille ja pyörämarseille. Räpisteli korppina jo puolikurssilta. Motto: Ja täällä ei lättähatut hillul

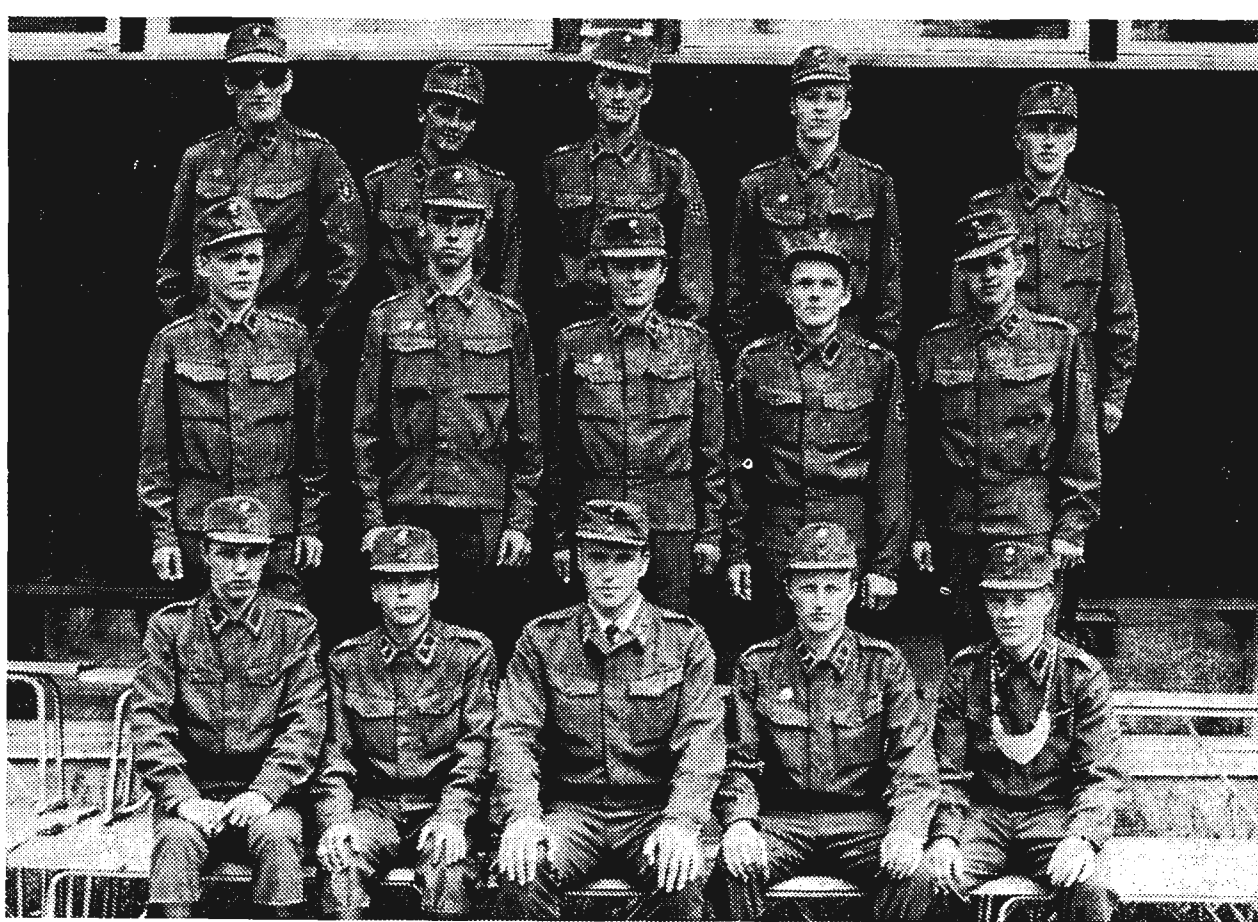
Korpela, Eero. Maailmanmies Pattijoelta, eksyi kerran Köpiksessä. Pataljoonan nopein mies ruokailussa voiveitsensä kera. Jouduttiin suorastaan ajamaan lomille. Tuiki merkkillistä, puolikurssin korppi. Motto: Vähemmän tässä relluillaan.

Portaankorva, Tuomo Oulusta. Entinen pyöräilijä, kova urheilumies (nykyinen palloilija). Pätevä sotilas, toivoi kauniita ilmoja ja merelle pääsyä. Motto: Perhanan perhana, siitä huolimatta tammikuussa siviiliin.

Juopperi, Paavo Roi:sta, Jänkä-Joonas: Esitti yksinlulua marssin aikana. Vähätteli itseään, mutta oli tarpeentullen armoton menijä. Motto: Katonko veriryhmäsi Rovaniemen asemalla?

Petrelius, Mikko. Joukkueen hiihtävä kuopus Kuusamosta. Laulava pst-mies ilman suurempaa suosiota. Tuvan paras punkantekijä. Ei aiheetta puolikurssin korppi. Motto: Hei kölppö, lähetään sotkuun.

Rapo, Rauno. Suurtalallinen Alavieskasta. Puolet palvelusajasta kului hammastarhan hoitoon, puolet kirjekuorien tyylittelyyn. Pitkän matkan juoksija ilman päämäärää. Motto: Hiljaa, että saapi nukkua.

KRH

Ltn Pentti, joukkueen johtaja. Oli mies, joka piti kiinni periaatteistaan ja sanoi, että kyllä äksiisi auttaa. Motto: Kuulkaas äijät, se on sillä lailla, että...!

Ylik. Hautala. Tarkka ja tunnollinen, tunsu säännöt ja asetukset, mutta se ei riittänyt, sillä meidänkin oli ne opittava. Motto: Nyt näemme sarjassamme Suomen armeijan nopeimpia liikkeitä. Taakse poistu! (kalustusulkeisissa)

Erkkilä, Timo -53. Siviilikarkuri Sodankylästä vietti illat varuksilla. Motto: Pojat, kello on kahta m. nuuttia vailla, mä tuln varuksilta.

Gerdström, Esko -51. Luuli olevansa väepeli, vaikka olikin vain oppilas(väepeli). Motto: Eipäs pulista, vai haluatteko kantaa asioita.

Haurunen, Tuomo -51. Hiljainen pingoittaja Sallasta, suunnitteli tilanteen tuon tilanteen. Liiteli jo puolesta välistä kurssia korppina.

Jaakkola, Seppo -51. Ahkera kurtunrepijä Pekosenniemeltä, soitti tauot kuin tauot. Motto: Voi jukolauta pojat, kun Jaakkolalla särkee päätä.

Juopper, Paavo -51. Hymyöpoika Meltauksesta vietti lomansa vartiossa ja kantoi vastimenkin vapaaehtoisesti. Motto: Nyt mä lähden (ja heräsi aamulla jatsarit jallassa ja lätsä päässä)...

Kauhanen, Arvo -51. Kemin kundi, joukkueemme pankki, joka myöskin lensi puolikurssin jälkeen. Motto: Loppujen lopuksi se on pojat sillä lailla, että miksi aina minä.

Kangas, Esko -51. Kova karju Kolarista, hiljainen ja paljon tietävä, kärsi kuitenkin raskaimman tappionsa siviilissä juhannuksena (kihlautui).

Kivelä, Paavo -48. Kemijärveltä mies, joka tiesi liikaa. Joukkueemme aivo, muuttui relluksi kurssin aikana. Motto: Älä sönnkkää, kyllä Puurunen tietää (käänsi kylkeä ja nukahti uudestaan).

Kipinä, »mikko» Martti -51. Pudasjärvi. Nimihän saanookin jo paljon. Tulipalokiire komppaniaan. Motto: Turpa kiinni sorsat, nyt sukelletaan.

Mäntyjärvi, Mikko -51. Hiljainen pingoittaja Pudasjärveltä, joka jäi huomaamatta puolikurssin aikana. Tunsu Yrjö-Paavo-Heikit ynnä muut sellaiset. Motto: Elä höpötä (jouduttuaan tupapalvelijaksi).

Puurunen, Lauri -51. Täysikäinen Pudasjärveltä. Toiveet toteutuivat puolikurssin aikaan. Mies, johon Kivelä luotti.

Saarela, Pertti -51. Kova kundi Oulusta, joukkueemme huuliveikko, joka nukkui alkuvuikot, mutta lauloi loppuvuikot. Myhäili salaperäisesti kuullessaan »vienoahelinää ja odotteli käskynjakoa. Motto: Tarjoa tupakka, mulle tulee huomenna viiskymppiä.

Siivola, Reijo -51. Hiljainen ajattelija Sallasta, joka piti kynttilänsä vakana alla puolikurssiin asti, mutta aiheutti suurta hämmennystä aina kokeita palautettaessa. Motto: Täällä ei sissit juhli niin.

Sipola, Pauli -52. Mökkihöperö Kittilästä. Luki päivällä ja pingoitti pimeällä, mutta löysäsi vierierinsä liian aikaisin. Motto) No niin, tulihan se sieltä.

Tuisku, Tarmo -48. Hiljainen ekonomi Tampereelta, joka ei pitänyt haitarin narinasta eikä kapiAISista. Motto: Älä narise, sama se sille.

*Sodankylän Sotilaskotiyhdistyksen
tervehdys*

LAPIN JÄÄKÄRIPATALJOONALLE

SODANKYLÄN APTEEKKI

Puhelin 44 ja 617
Iltaisin puhelin 618

Everstiluutnantti P. Silvast ja majuri M. Sinerma ovat KALEVAN sotilasasiantuntija-avustajia.

7-päiväinen

KALEVA

on koko Pohjois-Suomen yleislehti. Lukijoita neljännesmiljoona, tilaajaperheitä jo yli 64.000.

K-HALLI KEMPPAINEN

Kirkkotie 23, Sodankylä
Puh. 551—553

Osastot: elint., tekstiili, rauta
ja myymäläauto

- HELVAR
- TELEFUNKEN
- SCHAUB-LORENZ
- SONY
- PHILIPS

Radioliike EINO KORPI

Sodankylä, Ojennustie 18, puh. 79

LIKENNÖITSIJÄ

YRJÖ UIMANIEMI

LIKENNÖI AIKATAULUJEN MUKAAN
ERI LINJOJA.

MYÖS TILAUSAJOJA.

Sodankylä — Puh. 406

VEITSILUOTO OSAKEYHTIÖ METSÄOSASTO

SODANKYLÄN HANKINTA-ALUE

Kello-, kulta- ja silmälasiliike

ANSELMI PULKKINEN

kelloja — kultaa — optiikkaa

Sodankylä — puh. 51
Tervetuloa ostoksille

PAULAN VAATE

Sodankylä
Puh. 335 ja Ivalo — Puh. 368

HARKITESSANNE ASUSTEHANKINTOJA
TERVETULOA SOVITTAMAAN MEILLE

Naisten Erikoisliike Piefilä

Sodankylä — Puh. 67

SODANKYLÄN KAUPPAYHTIÖ

Baari PORONSARVI

SUPERI ASU

SODANKYLÄ

Nyt se on kirjakaupoissa

Pentti H. Tikkanen

PARTISAANIT HYÖKKÄÄVÄT

Vavahduttava dokumentti
partisaanien tuhoista itä-
rajan kylissä

Arvi A. Karisto

SODANKYLÄN KUNTA

TERVEHTII
LAPIN JÄÄKÄRIPATALJOONAA
JA SEN RIVEISSÄ
PALVELEVIA

VALOKUVAAMO

SOTILAIEN KUVAUSKESKUS
(Vänrikin takki)

ROIFOTO

Rovaniemi — Rovakatu 27 — Puh. 3450

MAASEUDULLE POSTIPALVELU

LASTENPUKIMO

MAARET

ELSA LEHTINEN
Sodankylä — Puh. 158

LAPIN VEIKOT R.Y.

SODANKYLÄN AUTOKOULU

HARRINKOSKI
Sodankylä — Puh. 292

ALJO- KENNEL

Suomenpystykorvan, karjalankar-
hukoiran ja lapinporokoiran pen-
tuja jatkuvasti myytävänä.

Matti Kuivila

Sodankylä - Lapintie 26 - Puh. 13

VESTERISEN PUKIMO

SODANKYLÄ — PUH. 83

Suosi Kiltaa

Tilaa Etupyörä

SOK**nykyaikainen,
monipuolinen****KAIKKEA — KAIKILLE**

lapset, nuoret, aikuiset, vanhat, varusmiehet, turistit, paikkakuntalaiset, palvelupaikkamme ovat:

SOKOS-lavaratalo

elintarvike-, rauta-, tekstiili-, kemikaali-, taloustavara- ja urheiluosastot

POLARIS-matkustajakoti**KORONA-baari****SHELL-autohuolto****MYYMÄLÄT**

Varuskunta-alue, Kehujärvi, Torvinen. Syväjärvi, Jeesiö, Vaalajärvi, Orakylä ja Rajala.

SUUR—LAPPI

SODANKYLÄ

KANSALLIS-OSAKE-PANKKI**POHJOISMAIDEN
YHDYSPANKKI OY****ROVANIEMEN SÄÄSTÖPANKKI****SODANKYLÄN OSUUSKASSA****VIKEN KONE****KODIN KONEITA YM.**

Sodankylä — Puh. 426

TUULAN KENKÄ

Sodankylä, puh. 570

VALOKUVAAMO

SOTILAIEN KUVAUSKESKUS

(Vänrikin takki)

ROIFOTO

Rovaniemi — Rovakatu 27 — Puh. 3450

MAASEUDULLE POSTIPALVELU**FOTO-VALVIO**

SODANKYLÄ — PUH. 144

Kaikkea valokuvausalalta. Passikuvat minuutissa. Suoritamme myös valokopiojäljennökset. Kokeilaille vänrikin takki ja lakki kuvausta varten.

PARTURI—KAMPAAMO**MAINOS**

Sodankylä — Puh. 472

